

# РЕШЕНИЕ

№ 841

гр. София, 15.02.2021 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав**, в публично заседание на 10.02.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Милена Славейкова**

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **57** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал.2 от ЗУБ, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Образувано е по жалба на Е. А. Ш., [дата на раждане], гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], РПЦ С. при ДАБ, срещу Решение № УПВР-385 от 16.12.2020 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците (ДАБ) при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне статут на международна закрила като явно неоснователна.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспорения акт поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона, конкретно чл.9, ал.1 ЗУБ. Жалбоподателят поддържа, че е напуснал А. поради несигурната обстановка там и нестихващите военни действия между правителствените сили и талибаните. Счита, че анализът на обстановката в страната по произход в оспореното решение е повърхностен и не е съобразен с актуалната ситуация в страната по произход. Претендира се отмяна на решението.

Ответникът - интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при МС, чрез юрк.Ч., оспорва жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа страна:

С молба рег.№ 501957 от 26.11.2020 г. по описа на ДАБ чужденецът Е. А. Ш.,

гражданин на А., е поискал международна закрила. Личните му данни са установени въз основа на негова декларация по чл.30, ал.1, т.3 ЗУБ, в която посочил, че е [дата на раждане] Изготвени са регистрационен лист рег.№ 501957 от 26.11.2020 г., Евродак дактилоскопна карта и е връчена покана за интервю рег. № 501957 от 26.11.2020 г.

С разпореждане рег. № 501957 от 30.11.2020 г. на интервюиращ орган при ДАБ, на основание чл.61а, ал.2 ЗУБ, е назначена експертиза за установяване на възрастта на чужденеца след неговото предварително информирано съгласие. Според Ф. рентгенография на двете длани на Е. А. Ш., ЛНЧ [ЕГН], извършена във [фирма], е дадено заключение, че лицето е на видима костна възраст над 18 години.

С докладна записка рег. № 501957 от 16.12.2020 г. на З. С. – старши експерт в отдел „Производство за международна закрила – кв.Военна рампа“ – РПЦ – С. и въз основа на резултатите от извършеното във [фирма] образно изследване е разпоредена корекция в годината на раждане на чужденеца – от 20.02.2005 г. на 20.02.2002 г.

На проведеното на 16.12.2020 г. интервю кандидатът заявил, че е напуснал нелегално А. преди около три месеца. Пътувал нелегално през П., И. и Турция. От Турция преминал нелегално в Гърция, но не останал там, защото целта му била Западна Европа – имал уговорка с трафикантите да го заведат в Италия. От Гърция влязъл нелегално в България. Съобщава, че не е имал проблеми с армията или полицията, не е бил арестуван или осъждан в А.. Сочил, че е роден в [община], Провинция Н., където е живял през целия си живот. Ходел на училище, но заради войната не завършил. Занимавал се със земеделие. Родителите му, четири братя и три сестри продължавали да живеят в [община]. Напуснал А., защото ситуацията там не била добра, не можел да продължи да учи, а заради войната нямало сигурност. Съобщава, че лично не е заплашван в А., не е имал проблеми с официалните власти и армията, не му е оказвано физическо насилие и не е имал проблеми заради религиозната си принадлежност на пащун. Не желае да се завърне в страната на произход, а да стигне до Италия, където да „продължи напред“ и да има по-добър живот.

Издадено е оспореното решение № УПВР-385/16.12.2020 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ молбата за международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна. Административният орган е приел, че кандидатът се позовава на основания извън предмета на ЗУБ и не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване.

Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното решение е връчено на жалбоподателя на 23.12.2020 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 29.12.2020 г. /вх. № 501957/, т.е. в срока по чл.84, ал.2 ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Спрямо кандидата за закрила е проведена ускорена процедура в производството по общия ред на основание чл.68, ал.1, т.1, вр. чл.70, ал.1 ЗУБ, която възможност е уредена и в чл.31, пар.8 и чл.32, пар.2 от Директива 2013/32/ЕС - в случаите на

неоснователна молба, в които се прилагат някои от обстоятелствата, които са изброени в [член 31, параграф 8](#), държавите-членки могат също така да приемат определена молба като очевидно неоснователна, когато тя е определена като такава в националното законодателство. [Процедурната директива, в нормата на чл.31, пар.2, въвежда изискване към държавите-членки да гарантират, че процедурата по разглеждане приключва възможно най-скоро, без да се засягат точността и пълнотата на разглеждането, като според чл.31, пар.9 от Директива 2013/32/ЕС сроковете в ускорената процедура по пар.8 следва да са разумни.](#)

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – интервюиращ орган по чл.70, ал.1 ЗУБ съгласно приложена от ответника заповед № РД 05-788 от 09.12.2020 г. на председателя на ДАБ за определяне на З. И. С. за интервюиращ орган. В изпратената от ответника административна преписка липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на кандидата, или ако не бяха допуснати органът би постановил решение в противен смисъл.

Спазени са изискванията на [чл.31, пар.2 и пар.9 от Директива 2013/32/ЕС](#) процедурата по разглеждане на молбата да приключи възможно най-бързо и в разумен срок. Този срок е установен в националното законодателство (чл.70, ал.1 ЗУБ) и в случая е спазен. Молбата за закрила е регистрирана на 26.11.2020 г., но срокът по чл.70, ал.1 ЗУБ не тече през времето, необходимо за установяване на действителната възраст на кандидата, въз основа на медицинско изследване, т.е. от 30.11.2020 г. до 15.12.2020 г. Постановеното на 16.12.2020 г. решение е издадено в срока по чл.70, ал.1 ЗУБ, респ. от компетентен административен орган.

Противно на твърденията в жалбата, актът е мотивиран от фактическа и правна страна с излагане на подробни съображения относно липсата на основания за предоставяне на международна закрила по чл.8, ал.1 и чл.9, ал.1 ЗУБ. Административният орган е намерил основания по чл.13, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ за явна неоснователност на молбата за закрила, а именно кандидатът се позовава на основания извън предмета на ЗУБ и не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване. Те кореспондират с основанието по чл.31, пар.8, б.“а“ от Директива 2013/32/ЕС - кандидатът, при подаване на своята молба и излагането на фактите, е повдигнал въпроси, които нямат отношение към разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на [Директива 2011/95/ЕС](#).

Релевантни към международната закрила по ЗУБ са обстоятелствата по чл.8 и чл.9. Според чл.8 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Според чл.9 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като:

- 1.смъртно наказание или екзекуция, или
- 2.изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, или
- 3.тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Административният орган е изследвал всички основания за преследване по причините, посочени в чл.8, ал.1 ЗУБ – основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, във връзка с легалното определение за преследване по чл.8, ал.4 ЗУБ - нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, както и липсата на конкретни действия на преследване по примерното изброяване на чл.8, ал.5 ЗУБ.

Правилно е приел, че общата обстановка в А. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 г., тъй като посочената от кандидатата причина за напускане поради „общата обстановка на несигурност“ не е свързана с неговата раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Обосновано органът е дал вяра на твърденията на чужденеца, че лично не е бил заплашван, насилван или изтезаван. Указание с тази насока е ясно изразеното му желание да „продължи напред“, към Италия, в търсене на по-добър живот. Т.е. кандидатът не е заявил незабавно при пристигането си в Гърция евентуални опасения от преследване, а едва след задържането му от органите на полицията в България е подал молба за международна закрила. Изявленията на кандидатата по време на проведеното интервю правилно са навели административния орган на заключение, че изложените причини за международна закрила не попадат в материалния обхват на чл.8, ал.1 ЗУБ, а действителният мотив за напускане на страната по произход е желанието на лицето за установяване в държава с по-висок стандарт, което го определя като икономически мигрант, а не бежанец.

Противно на твърденията в жалбата, оспореното решение съдържа подробни мотиви относно актуалната обстановка в Република А., преценена релевантно към основанията по чл.9, ал.1 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. При липса на твърдения за реална опасност от изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, правилен е изводът на административния орган, че спрямо кандидата не съществува бъдещ риск от посегателства по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ.

На база информацията в справка рег. № МД-595 от 02.11.2020 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ са разгледани разширенията, дадени в Решение на Съда на Европейския съюз от 17.02.2009 г. по дело С-465/07 и Решение от 30.01.2014 г. по дело С-285/12 относно тълкуването на чл.15, б.„в“ от Директива 2011/95/ЕО, респ. чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ – степента на характеризиращото военния конфликт безогледно насилие трябва да достигне до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице, поради самия факт на пребиваването си там, е изложено на реална опасност за претърпи тежки и лични заплахи. В колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за предоставяне на субсидиарна закрила.

В случая, не се установяват никакви индивидуални тежки заплахи срещу живота или личността на Е. А. Ш., поради което и за да се предостави статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ безогледното насилие в А. следва да е изключително, което не се установява от приложената справка вх.№ МД-595/02.11.2020 г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ. В същата изрично е посочено, че е изготвена в съответствие с

„Методологията на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището“ (ЕСПОУ), на базата на внимателно подбрани и публично достъпни източници на информация. Това се установява и от подробно цитираните в нея източници на информация „под черта“ – общо 11 на брой от U. – US D. of S., U. – US C. of I. R. F., T. N. Y. T., T. W. B. in A., E. – E. A. Support O. – A. – S. situation – S. 2020, A. C. Location & E. Data P. (A.), U. – UN Assistance M. in A., UK H. O..

Според справката някои области на А. се намират извън правителствения контрол, а антиправителствените сили, вкл. табиланите, създават свои системи за правосъдие и сигурност. Като цяло, гражданските власти поддържат контрол върху официалните сили за сигурност, въпреки, че понякога представители на последните действат независимо. Въоръжени бунтовнически групи продължават да извършват сериозни атаки срещу цивилни и целенасочени убийства на лица, свързани с правителството. Мисията на ООН за подкрепа на А. (U.) отчита 8 239 цивилни жертви през първите девет месеца на 2019 г., като 62 % от тях се приписват на антиправителствени актьори, както и 5939 цивилни жертви (2117 убити и 3822 ранени) през първите девет месеца на 2020 г. Това представлява намаление на цивилните жертви с 30 % и най-ниския брой цивилни жертви през първите девет месеца на годината от 2012 г. насам. Изложеното е индикация, че нивото на въоръжения конфликт в А. не достига до степен на безогледно насилие, необходима за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ. В потвърждение на изложеното, всички роднини на кандидата продължават за живеят в родната му община.

Според приложената справка, правителството си сътрудничи с ВКБООН, М. и други хуманитарни организации за предоставяне на закрила и помощ на вътрешно разселените лица, бежанците, завръщащите се бежанци и други заинтересовани лица. Допълнително 505 000 бежанци са се завърнали в А., главно от И., през 2019 г.

През октомври 2020 г. афганистански военни са нанесли въздушни удари срещу талибаните, особено в Б. и Н.. Но чрез позоваване на информация от ЕСПОУ (.12 и л.13 от справката) се сочи възможност за разселване към К.. Признава се, че продължаващият вътрешен конфликт води до смърт на цивилни, отвличания, злоупотреба със затворници, имуществени вреди и разселване на жители, но сочи като рискови групи: журналисти, хазари-шиити, сикхи, индуси и ЛГБТИ-лица, към които групи жалбоподателят не принадлежи.

Изложеното не сочи на безогледно насилие, респ. на съществуваща реална опасност за жалбоподателя, да претърпи посегателства по смисъла на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Към настоящия момент не съществуват доказателства за това, че ситуацията в А. достига до границите на безогледно насилие, породено от вътрешен или международен въоръжен конфликт или от неспособност на официалните власти да противодействат ефективно на въоръжени групировки, които нападат населението или отделни негови групи, т.е. не са налице предпоставките на чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ и чл. 15, б.“в“ от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година.

С това съдът приема, че органът е изследвал в пълнота релевантните основания за предоставяне на международна закрила, включително в светлината на принципа за забрана за връщане, поради което и с оглед установената липса на основания за предоставяне на закрила не е налице задължение за произнасяне относно възможността за вътрешно разселване.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата на Е. А. Ш. следва да бъде

отхвърлена. Молбата му за закрила е разгледана и решена от компетентен административен орган, без допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон. Отхвърлянето ѝ като явно неоснователна в ускорена процедура на общото производство по чл.70, ал.1 ЗУБ е сторено без да се засягат точността и пълнотата на разглеждането и в разумен срок по смисъла на като според чл.31, пар.2 и пар.9 от Директива 2013/32/ЕС. Намереното основание по чл.31, пар.8, б.“а“ от Директива 2013/32/ЕС, кореспондиращо с чл.13, ал.1, т.1 ЗУБ, се потвърждава от данните по административната преписка, тъй като при подаване на своята молба и излагането на фактите, кандидатът е повдигнал въпроси, които нямат отношение към разглеждането на това дали той отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на [Директива 2011/95/ЕС](#). Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 69 състав,

### **Р Е Ш И:**

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на Е. А. Ш., [дата на раждане], гражданин на А., ЛНЧ [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], РПЦ С. при ДАБ, срещу Решение № УПВР-385 от 16.12.2020 г. на интервюиращ орган при ДАБ, с което на основание чл. 70, ал. 1, във връзка с чл. 13, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ е отхвърлена молбата му за предоставяне статут на международна закрила като явно неоснователна. бл  
Решението не подлежи на обжалване.

**СЪДИЯ:**